

KUD JANEZ JALEN V SEZONI 1994/95

Življenje podeželskih plejbojev

Poletne počitnice so minile in člani KUD JANEZ JALEN Notranje Gorice - Plešivica se s svežimi-močmi že zavzeto pripravljamo na prihajajočo sezono 1994/95. Lanskoletni uspeh s satirično komedijo Jane Anouilha POVABILO V GRAD nam je vsekakor dal novih spodbud in motivacije za nadaljnje delo v amaterskem gledališču, zato smo se letos odločili za kar obsežen projekt:

- Z lanskoletno uspešnico POVABILO V GRAD nameravamo nastopiti še v nekaj slovenskih krajih in tako izpolniti naš lanski cilj o 20. odigranih predstavah omenjene satire.

- Za letosnjico sezona pripravljamo zgodčljivo komedijo ŽIVLJENJE PODEŽELSKIH PLEJBOJEV iz repertoarja Commedia dell'arte, ki nam

predstavlja velik izziv in odprto možnost za lastno izvirno predstavitev omenjenega dela.

- Pripravljamo tudi občezen »Božični projekt«, v okviru katerega nam bo KUD Horjul pripravilo prijeten kulturni večer z Mladinskim pevskim zborom, folklorno skupino in recitalom.

- V prihajajoči sezoni pa samo se spomnili tudi na naše mlajše občinstvo, saj načrtujemo premiero otroške igrice JURČEK IN STORŽEK, s katero bomo poskušali razveseliti otroke v več različnih krajih in solah.

V KUD JANEZ JALEN dela torej ne manjka in upamo, da nam bo uspelo uresničiti vse naše zastavljene cilje ter tako po svojih močeh pozivati kulturno dogajanje v domačem kraju in okolici.

ZAČETEK KULTURNE SEZONE KUD MARIJ KOGOJ

Srečanje harmonikarjev

3. septembra je KUD Marij Kogoj Turjak organiziral tradicionalno, že četrto srečanje harmonikarjev na Turjaškem gradu, ker ga iz objektivnih razlogov nismo mogli prirediti že v juniju. Program je povezoval gospod Marko Zdesar iz Horjula, ki nam je za naslednje leto obljubil tudi nekaj nastopajočih z njihovega konca. Na srečanju so svoje znanje pokazali mladi iz Šenčurja, Dobrepolja, Ponikev, Škocjanja in Turjaka. Skupaj je bilo 18 nastopajočih. Opravilo se je kar pet Turjačanov, ki so sicer redno sodelovali na srečanjih, in sicer Sašo Ahec, Alojz Centa, Srečko Goršič, Toni Centa in Henrik Pavlič. Slednji je tudi naučil mlado Turjačanko Karolino Ogrinc igrati na fajtonarico in junaško je pokazala svoje znanje. Iz Turjaka je nastopil tudi trinajstletni harmonikar Damijan Mihelič. Obenem sta bila to edina predstavnika iz Turjaka in se jima KUD Marij Kogoj iskreno zahvaljuje za sodelovanje, saj vemo, da se za bodočnost kulturnega kraja ni bat, dokler so za nami tako prizadene mladi talenti. Člani KUD-a Marij Kogoj smo si poleg prednostne naloge, to je ureditev kulturne dvorane, za-

dali tudi naloge, da bi v naše društvo motivirali čimveč mladih iz domačega kraja in okolice.

Kulturnemu delu je sledilo družabno srečanje s srečolovom, katerega izkupiček je namenjen adaptaciji kulturne dvorane v še vedno tako imenovanem Zadružnem domu, ki so ga zgradili udarško naši predniki. Zavedamo se, da je narod brez kulture mrtve, zato si prizadevamo z vsemi močmi, da bi končno dobili dvorano, kjer bi lahko razvijali kulturno življenje kraja.

V prihodnjem letu načrtujemo srečanje harmonikarjev v juniju, saj je to mesec spomin na zmago Andreja Turjaškega nad Turki v bitki pri Sisku. Ker so napovedali svojo udeležbo tudi harmonikarji iz oddaljenejših krajev, bomo to srečanje nekoliko razširili in pritegnili še več občinstva. Letošnje srečanje je ponovno pokazalo potrebo po takih prireditvah, ki ljudi razvedrijo in jim dajo novih moči za naporen vsakdan. Poleg tega pa takšne in podobne prireditve pomagajo narodu ohraniti stare ljudske šege, pesmi in običaje.

FRANCI PEČNIK

V kinodvorani Dolgi most so zaživele lutke

Že od lanskega leta v kinodvorani DOLGI MOST gostujejo lutke iz mavričnega sveta pravljicarke JANE STRŽINARJEVE, ki pripravlja svoje lutkovne predstave.

Do sedaj so te predstave obiskovali otroci vrtec in osnovnih šol iz Ljubljane in bližnje okolice.

V septembri je pričela z rednimi predstavami vsak petek ob 18. uri za vse obiskovalce. Vsak začetek je težak, zato si želi, da bi se ljudje navadili na te predstave, saj je pravljeni svet JANE STRŽINAR - mavrični svet ljubezni. Prisluhale so ga drugačne čarovnice, ki so dobre in pravične. V pravljicah ustvarjajo nov lepsi svet, svet ljubezni, ki sodelovanju pa vabijo tudi otroke. Pri ustvarjanju svojih pravljic izhaja iz prepranja, da je naloga gledališča in nasploh kulture, da nakaže pot v lepo prihodnost in prebuja v ljudeh pozitivne vrednote. Njene pred-

stave zato nehote spodbujajo otroke k pozitivnemu, spôstljivemu odnosu do narave in vrednotenju vsega dobrega, hkrati pa tudi zabavajo.

Jana Stržinar si za predstave sama izmisli vsebino, napiše scenarij, ustvari lutke in scenografijo, predstavo pa tudi zrezira in jo odigra. Na odru nas razveseljujejo lutkovne pravljice: Podvodnik in Makov škrat, Kapljica, Zaljubljeni zmaj, Malo Morjanka in Drugačne čarovnice. Izšle so tudi že v knjižni obliki in na videokasetah, objavila pa jih je v svojem programu tudi TV Slovenija.

Vljudno vabljeni vsi v kinodvorano DOLGI MOST v Ljubljani, Dolgi most 4, vsak petek ob 18. uri.

Vse informacije o predstavah in gostovanjih lahko dobite po telefonu štev. 329-422 ali 263-925.

galerija ilirija

Keramika in za njo Martin Krpan

Po izjemno uspeli razstavi Theresie Plank, se v galeriji na Tržaški 40 predstavlja skupina M-art z izdelki iz keramike. Razstava bo odprtta do 27. oktobra. V prvih dneh novembra pa bodo na ogled podobe Martina Krpana. To bo pregled likovnih del slovenskih slikarjev in kiparjev, ki so za motiv izbrali lik Martina Krpana. Razstavo je kot seminarško nalogu pripravila Polona Hafner.

ODSLEJ TUDI ZA VAS IN VAŠO DRUŽINO FRIZER NA DOMU

Ste starejši, invalidni ali kako drugače ovirani in ne morete k frizerju?

Poklicite in se dogovorite za obisk na vašem domu.

FRIZERSTVO ZA STAREJŠE IN INVALIDNE OSEBE NA DOMU

Vidmar Damjana s.p.
tel: 631-646

ZMERNE CENE

Novo v trgovini

PUPI

V TRNOVEM
Staretova 24
telefon 22 55 66

- novi okvirji za slike
- nova pošiljka papirusov in usnjenih izdelkov
- ročno poslikana svila in steklo
- dišeče palčke, eterična olja
- darilni kompleti
- nagrobne svečke
- izdelki iz porcelana

Vabimo vas, da nas obiščete vsak dan od 12. do 18. ure, ob sobotah od 9. do 12. ure

P. S. Darila vam tudi zavijemo in aranžiramo!

11. oktober 1994

RK LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Volilna skupščina območne organizacije

V četrtek 29. septembra je v veliki dvorani občine Ljubljana Vič-Rudnik potekala volilna skupščina RK. Čeprav bi le-ta moral biti izvedena že v februarju, to je leto po sprejetju zakona o RK, smo čakali na izid referendumu o lokalni samoupravi v Ljubljani. Kljub temu, da to še vedno ni rešeno, smo se odločili za ureditev območne organizacije po novem zakonu, sprejemlju statuta in usmeritev KO RK. Kasneje, ko bo gotova situacija v Ljubljani, se bomo prilagajali razmeram v ljubljanskem prostoru.

Volilna skupščina je uspela, saj je bila udeležba 75,58%. Sprejeli smo nov statut, izvolili vadilne kadre in člane območnega odbora. Predsednik je bil ponovno izvoljen g. Peter Vrhunc, podpredsednik pa prof. Franc Kramberger. Delegati smo seznanili z delom območnega odbora za preteklo mandatno obdobje. Prav tako smo sprejeli tudi načrt dela, ki je bil brez pripomb in dodatnih predlogov sprejet.

Volilne skupščine so se poleg delegatov udeležili tudi vabljeni gostje: g. prof. Jure Gar-

tar, podpredsednik Rdečega kriza Slovenije, g. Ivan Hvala, predsednik mestne organizacije RK Ljubljana in g. Anton Kikeli, predsednik območne organizacije Ljubljana center. Vabilo smo tudi predstavnike občinskega sekretariata družbenih dejavnosti, občinskega sekretariata za obrambo in urednico Nasre komune, vsi so bili opravičeno odsotni.

V vsebinskem delu volilne skupščine so tvorno sodelovali vsi delegati, kakor tudi gostje, rdeča nit diskusije je bilo dobro sodelovanje med območno organizacijo in krajevnimi odbori kar pogoste uspešno delovanje Rdečega kriza.

Zahvalila bi se vsem udeležencem ne samo za svoje konstruktivne prispevke v razpravi, pač pa tudi za vsakodnevno delo, ki najbolj rezultira naše vecje ali manjše uspehe, rezultati našega skupnega dela bodo pripomogli k mednarodnemu ugledu organizacije Rdečega kriza pa tudi naše mlade države.

SEKRETARKA OORK
TATJANA KURENT-STEPANČIČ

tudi srečanja s pomočji potrebnimi se odvijajo kar v veroučni učilnici, ki si jo delimo z otroki. Na zadnjem skupnem srečanju s samostanskimi brati, pa so nas le-ti prijetno presenetili in nam odstopili še dva prostora, ki si jih bomo očistili, pridelili in uredili za skladlašča. Dela bo dovolj, a bo z veseljem opravljeno!

Vsa stiri leta (toliko časa je preteklo od ustanovitve naše župnijske Karitas), smo pridno trkali na občinska vrata in zmanj prosili za ustreznje prostore. Medtem je prišlo do nekaterih družbenih sprememb in ena teh je tudi denacionalizacija. Ob tem se nas je prijavil spomnila stara in spoštovana viška družina in nam želela odstopiti dva prostora v velikem, a žal zelo zapuščenem samiskem domu, ki jih je bil vrnjen. Sprva navdušeni, smo potem ugotovili, da bi sredstva kot obnovu do tekajnih popoldne, pa tudi na letovanje, ki ga je letos v Portorožu organizirala Škofjska Karitas, smo postali nekaj naših otrok, po predhodnem skrbnem prevdarku, kdo od njih ga je najbolj potreben.

Ker začetek šole predstavlja vedno veliko finančno obremenitev družine, smo tudi ob tem nekaterim pomagali in to zlasti tistim, kjer je za mizo veliko lačnih ust. Letos je kot vemo, »leto družine« in tega ob pomembnih odločitvah ne smemo pozabiti ali zanemariti.

Vse doslej nas je pestila prostorska stiska, saj nismo imeli ustreznih skladisnih prostorov, pa

poletje se je preveliko v jesen, otroci so se vrnili v šolske in veroučne klopi in tudi viška KARITAS je ponovno zaživelja. To sicer ne pomeni, da smo doslej, v vročih dneh, imeli kar zaprta vrata, saj smo redno skrbeli za naše oskrbovanje in imeli organizirana dežurstva kot vedno ob takih popoldne, pa tudi na letovanje, ki ga je letos v Portorožu organizirala Škofjska Karitas, smo postali nekaj naših otrok, po predhodnem skrbnem prevdarku, kdo od njih ga je najbolj potreben.

Z božjo pomočjo v cloveskim razumevanjem bomo tako lahko nadaljevali svoje poslanstvo in preprani smo, da boste tudi vi, dragi občani Viča znali prisluhniti klicu dobrote, kot ste to mnogokrat in prenekateri storili že doslej. Nikoli namreč ne smemo pozabiti, da ČLOVEK POTREBUJE ČLOVEKA... (AM)

BILI SO MED NAMI

Bogomira Dobovšek

Bogata zgodovina razvoja solanja na vidu prizadela je zgoda o življenskem delu Mire Dobovške, saj je bila ravnateljica Žavoda za slepe s krajšimi preseški od leta 1929 do leta 1963 celih 30 let, ko je odšla v zasluzen pokoj.

Kot mlada nadarjena učiteljica se je po študijskem potovanju po zahodnih deželah posvetila slepih in zaobljavi v marsičem ledinu. V Kočevju, oddaljenem od kulturnega, gospodarskega ter solskega središča, je organizirala solanje slepih na sodoben način.

Nadaljevala je delo Josipa Kobala. Njeni vrline je bila, da je znala prisluhni potrebam slepih, realizirala pouk slepih z osmiletno šolsko obveznostjo, z uvedbo telesne vzgoje, orientacije, vzgojo rok za uspešno tipanje, posebno skrb so namenili slepih z ostanki vida, poskrbeli zlasti za glasbeno vzgojo, igranje citer, violine, harmonike in drugih instrumentov, poskrbeli za učne pripomočke, za knjige v Braillovevi točkopisu, zlasti za beletristično in učbenike. Pred 2. svetovno vojno je diplomirala v Beogradu in tiiflodagogike.

Delo Mire Dobovške v Kočevskem zavodu je bilo trpko, a uspešno, v izredno skromnih razmerah, tako v pogledu bivanja gojencev v stari kočevski soli kot v finančnem pogledu in razumevanju solskih oblasti.

S trdim in domiselnim ter strokovnim delom pod vodstvom Mire Dobovške so sejali slepi uspehe na slovenski akademiji v Ljubljani že pred vojno.

Borila se je, da bi se po bombardiranem zavodu v Kočevju preselili slepi otroci v Ljubljano. Uspelo je in s podvojeno močjo je nadaljevala: razširila so gospodinski in tehnični pouk, organizirali telefonske tečaje, se posvetili rehabilitaciji otrok, ki so med vojno in po njej izgubili le levi, ampak tudi roke, se posvetili izdelavi učnih pripomočkov in drugemu.

Sleli so bili sposobni nadaljnega solanja na gimnaziji, v obrtnih solah, tudi na univerzi, v telefoniji, fizioterapiji.

Njeni stiki s tisti slepih otrok so bili topli in razumevajoči. Sreča je bila, ko so jo prisli pozdravljati nekdanji slepi učenci s svojimi družinami; urejeni, srečni in sposobni prezrvljati sebe in družino.

Je avtorica dokumentarnega filma o slepem dečku brez rok in skoraj ugasišem vidom »Kaj se je Zvonko naučil«. To je skromen prikaz njenega življenskega dela.

Zasebnega življenja skorajda ni imela. Njena družina so bili slepi otroci. PROF. MARIJA GOLOB

- zaves iz uvoza

- šivanje zaves, tudi iz prinešenega materiala

- karmise

- otroški šamponi v obliki junakov iz risank

- bonboniere, drobna sladka darila

- igrače iz tekstila in pl